

LÖBLOVÁ, Veronika. *Pracovní stres*. Praha, 2011. 83 s. Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce PhDr. Renata Kocianová, Ph.D.

(posudek oponenta práce)

Autorka se zabývá tématem, které dobře zapadá do odborného zaměření katedry, a zpracovala je v rozsahu, který překračuje i standard očekávaný u prací magisterských. Text má precizní grafickou úpravu a je napsán zvládnutým a srozumitelným jazykem, v němž jsem při běžném, nekorektorském čtení neshledal žádné gramatické prohřešky.

Poměrně členitý výklad je vhodně uspořádán a nepostrádá logiku. Diplomantka se nejprve zabývá stresem obecně, definuje tento pojem, pojednává o stresu a zátěži, o stresových reakcích, o somatických a psychických aspektech stresu, o typech stresu a typech stresorů. V druhé kapitole analyzuje otázky pracovní zátěže a pracovního stresu, konkrétně např. individuální odolnost vůči zátěži, faktory a důsledky pracovní zátěže a pracovního stresu, zvládání zátěže a stresu, taktéž Stress Management. Třetí a poslední kapitolu věnuje syndromu vyhoření, kde si všímá jeho pojetí, příčin, příznaků, podílu osobnosti na tomto stavu, profesí, které jsou jím ohroženy, také pracovních podmínek, které na něj mají vliv, a konečně prevence tohoto fenoménu. Závěr, který se autorce příkladně povedl, hutně shrnuje předchozí výklad.

Práci lze obecně charakterizovat jako kompilační, ovšem za nesporný autorčin osobní přínos považuji, že se jí podařilo vytvořit promyšlené, přehledné a systematicky uspořádané pojednání o problematice, které, neváhal bych říci, dosahuje parametrů kompaktní a fundované monografie. K tomuto dojmu přispívá i pečlivá práce s bohatou adekvátní literaturou, při níž autorka prokázala jednak dobrou orientaci v odborných pramenech, jednak že s nimi umí tvůrčím způsobem zacházet.

Literatura shromážděná za textem v Soupisu bibliografických citací (a taktéž v Bibliografii), jakož i odkazy v textu, jsou uváděny většinou v podobě odpovídající nárokům normy. Soupis ohledně počtu položek, včetně cizojazyčných a elektronických, lze považovat za příkladný.

K vlastní práci, k jejímu obsahu i formálním parametrům, nemám žádné zásadní výhrady, jen musím vyslovit několik drobných připomínek, což se od oponenta ostatně očekává.

Nejprve k nakládání s literaturou. Současná norma nezná v textu se bohužel pravidelně vyskytující podobu např. Junková in (s. 10, 45, 47, 50), Baumgartner in (s. 13, 22, 24), Kebza in (s. 30, 31) ad. Obrat In se používá výhradně při citování částí sborníku. V uvedených případech, tzv. citacích z druhé ruky, se prostě v textu zmíní, že Junková něco říká, a v odkazu se uvede autor publikace, ze které bylo citováno, tj. např. Komárková, Slaměník, Výrost. Dále: u bibliografické citace platí, že letopočet vydání se v ní objevuje celkem dvakrát – na místě, jak jej autorka správně uvádí, ale také hned za jménem autora/ů, což má dle dikce normy čtenáři usnadnit hledání na základě informace z odkazu v textu, kde se uvádí autor, letopočet a popř. strana. (Někdy to redakce řeší tak, že na konci citace se letopočet neuvádí, když už je jednou hned za jménem/y autora/ů. Ale domnívám se, že správné to není.)

A ještě ke struktuře textu: jestliže má nějaká část textu pouze jednu jedinou podčást, neexistuje logický důvod k členění této části textu na podčásti, viz 2.2.1 a 2.2.1.1 – jinými slovy: neexistuje-li 2.2.1.2, není logický důvod pro to, aby se vyskytovalo 2.2.1.1 (mimoходом to není chyba v BP a DP nějak vzácná!). K textu třetí kapitoly: možná by jí prospělo sloučit některé podčásti do jedné s obecnějším názvem. Nejmarkantněji, byť jsem měl takový dojem i na jiných místech, je to patrné u 3.6 a 3.7 – některé sekvence jsou si natolik myšlenkově podobné, že se čtenář neubrání dojmu, že se snad opakují. No a drobnůstka: pozor na psaní procent (viz na katederním webu a na Moodle UK visící Pokyny k vypracování BP!). Značka % uvedená za číslicí bez mezery (4%) představuje přídatné jméno (o které na s. 77 nejspíš nejde).

Závěrem chci zdůraznit, že tyto poznámky jsou jen okrajové a s předloženým textem jsem zcela spokojen. Působí na mě sympaticky svým (tj. autorčíným) zaujetím, je z něj patrné, že něco nebylo napsáno jen proto, že se něco musí odevzdat, ukazuje, že autorka umí informace shromáždit, utřídit a adekvátně prezentovat. Považuji práci za zvládnutí bakalářského úkolu a **doporučuji ji k obhajobě.**

V Praze 25.08.2011

PhDr. Jiří Reichel, Ph.D.